

בבית המשפט העליון

דנ"א 3895/12

לפני: כבוד המשנה לנשיא א' ריבלין

המבקשת: עו"ד שרונה גונן

נגד

המשיב: עו"ד יצחק אבישר

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968](#): סע' 24, [24\(7\)](#), [29ב](#), [29ב\(א\)](#), [29ב\(ג\)](#)

[חוק בתי המשפט \[נוסח משולב\]](#), תשמ"ד-1984: סע' [30\(ב\)](#)

עתירה לקיום דיון נוסף בפסק-דין של בית-המשפט העליון מיום 6.5.12 [ברע"א 6649/10](#) שניתן על-ידי כבוד השופטים מ' נאור, ע' פוגלמן ונ' סולברג

בשם המבקשת: עו"ד ישראל שמעוני

החלטה

1. זוהי בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון (כבוד השופטים מ' נאור, ע' פוגלמן ונ' סולברג) שקיבל את בקשת המשיב לביטול חלק מפסק בורר שהכריע במחלוקות כספיות שנפלו בינו ובין המבקשת.

המבקשת והמשיב, עורכי-דין במקצועם, כרתו הסכם "לשיתוף פעולה בתיקים וחלוקת שכר טרחה", במסגרתו הסכימו כי כל אחד מהם יעביר לטיפולו של השני תיקים מסוימים של לקוחותיו, בהתאם לתחום המשפטי בו עוסק התיק. כן נקבע בהסכם כיצד יחולק שכר הטרחה בין המבקשת והמשיב, וכי מחלוקות בין הצדדים יועברו להכרעה בבוררות. ברבות הימים הודיעה המבקשת למשיב על הפסקת ההתקשרות ביניהם, והצדדים הסכימו ליישב את המחלוקות הכספיות שנותרו ביניהם בבוררות. הוסכם כי פסק הבוררות יהיה מנומק וכי לצדדים תהא "זכות ערעור בבית המשפט המוסמך על החלטות ביניים ופסק הדין של הבורר". ביום 8.2.2010 ניתן פסק הבוררות אשר כימת את שכר הטרחה המגיע לכל אחד מן הצדדים בגין הטיפול בכל אחד מן התיקים. המשיב סירב להשלים עם פסק הבורר (עו"ד ארנון גרפי, להלן: הבורר) והגיש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בקשה שכותרתה היא "בקשת רשות ערעור על פסק בורר ולחילופין, בקשה לביטול פסק בורר". בבקשה שטח המשיב טענות רבות כנגד מסקנות הבורר ביחס לשכר הטרחה המגיע לו בעשרות תיקים שונים. בית המשפט המחוזי (כבוד השופט י' טג) דחה את טענות המשיב – הן למתן רשות לערער על פסק הבורר הן לביטולו – ואישר את פסק הבורר.

2. בית המשפט העליון (מפי השופט נ' סולברג) דחה את רוב טענות המשיב, ומיקד את הדיון בטענותיו ביחס לשכר הטרחה הצפוי בתיק אחד בו ייצגה המבקשת משפחה שהגישה תביעה נזיקית כנגד אחת מקופות החולים (להלן: תיק בר). בעניין בר, ערכה המבקשת תחשיב נזק (להלן: תחשיב הנזק) לחישוב שכר הטרחה, אך המשיב התנגד להצגתו בפני הבורר. אף שהבורר קיבל את ההתנגדות והודיע לצדדים כי לא יתייחס לתחשיב הנזק – חישב הבורר את שכר הטרחה על-פיו. בית המשפט העליון קבע כי טעות זו אינה בגדר "טעות יסודית ביישום הדין" ([סעיף 29ב\(א\) לחוק הבוררות](#), התשכ"ח-1968) ועל כן אישר את החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את הבקשה למתן רשות לערער על פסק הבורר.

אשר לבקשת המשיב לבטל את פסק הבורר, קבע בית המשפט העליון כי לא ניתנה למשיב "הזדמנות נאותה לטעון טענותיו או להביא ראיותיו" ועל כן קמה לו עילת ביטול על-פי [סעיף 24\(7\) לחוק הבוררות](#). זאת מפני שהודעת הבורר לצדדים כי לא יתייחס לתחשיב הנזק שהגישה המבקשת, גרמה למשיב להימנע מלהפריך את החישוב שהוצג בתחשיב הנזק. השופטים ע' פוגלמן ונ' נאור הצטרפו למסקנת השופט נ' סולברג ביחס לקיומה של עילת ביטול על-פי [סעיף 24\(7\) לחוק הבוררות](#), וציינו כי

לשיטתם אין צורך להידרש לשאלת פרשנותו של [סעיף 229ב](#) לחוק הבוררות. על כן, נפסק כי הבורר ידון מחדש בשכר הטירחה בתיק בר ויאפשר לצדדים לטעון את טענותיהם בנושא.

3. המבקשת טוענת כי פסק הדין מושא הבקשה קבע הלכה חדשה לפיה גם כאשר התנו הצדדים כי ניתן יהיה לערער על פסק הבורר, ברשות בית המשפט, עדיין קיימת להם האפשרות לבקש את ביטול פסק הבורר על-פי העילות הקבועות [בסעיף 24 לחוק הבוררות](#). לשיטתה, אין לאפשר לצד לבוררות להלך בשני מסלולים במקביל – הן בבקשה למתן רשות לערער על פסק הבורר הן בבקשה לביטול פסק הבורר. עוד טוענת המבקשת כי בית המשפט העליון חרג מ"עקרון הריסון השיפוטי" בהחלטתו להתערב בפסיקת בית המשפט המחוזי, שכן לא מדובר בשאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית מיוחדת. כמו כן, סבורה המבקשת כי תחשיב הנזק נערך באופן מדויק וכי לא נגרם למבקש כל עיוות דין מפסק הבורר.

בד בבד עם הגשת הבקשה לדיון נוסף, הגישה המבקשת גם בקשה דחופה, במעמד צד אחד, לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט העליון.

4. דין הבקשה לדיון נוסף להידחות. [סעיף 29ב\(ג\) לחוק הבוררות](#) קובע: "הוגש ערעור לבית המשפט על פסק הבוררות, לא ייזקק בית המשפט לבקשה לביטול פסק הבוררות, והצדדים יהיו רשאים להעלות בערעור טענות בעניין ביטול פסק הבוררות על פי אחת העילות שבסעיף 24 לחוק". לאמור: אף אם נתן בית המשפט רשות לערער על פסק הבוררות, יהיו הצדדים רשאים להעלות בערעור טענות בעניין ביטול פסק הבוררות על-פי העילות שבסעיף 24. קל וחומר שכך הם פני הדברים כאשר לא ניתנה רשות לערער. לפיכך, אין שחר לטענת המבקשת כי פסק הדין מושא הבקשה חידש את האפשרות לפנות במקביל גם בבקשה לביטול פסק הבורר וגם בבקשה למתן רשות לערער עליו; אפשרות זו קבועה בלשונו המפורשת של החוק. גם השכל הישר מורה כי במקום שהצדדים הסכימו באופן מיוחד כי תינתן אפשרות לערער על פסק הבורר לבית המשפט הרי שברצונם להרחיב את אפשרות ההתערבות של בית המשפט ולא לצמצמה. על כן, ודאי שלא נפסקה בפסק הדין מושא הבקשה כל הלכה חדשה, ואין כל מקום לקיים בנושא זה דיון נוסף ([סעיף 30\(ב\) לחוק בתי המשפט](#) [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). אם תחשיב הנזק שהגישה המבקשת לבורר הוא מדויק מבחינה מתמטית

ומשפטית, כטענתה בבקשה זו, לא יגרם לה כל נזק מכך שהבורר יכריע בנושא לאחר שישמע גם את טענות המשיב.

סוף דבר, הבקשה לדיון נוסף נדחית. משכך, מתייטר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות המשיב. המבקשת תשא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 15,000 ש"ח (רע"א 1514/06 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ נ' שאול (לא פורסם, 24.4.2006)).

ניתנה היום, ז' בסיוון התשע"ב (28.5.2012).

א' ריבלין 54678313-3895/12

המשנה-לנשיא

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 12038950_P01.doc ג
מרכז מידע, טל' 077-2703333; אתר אינטרנט, www.court.gov.il,
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)